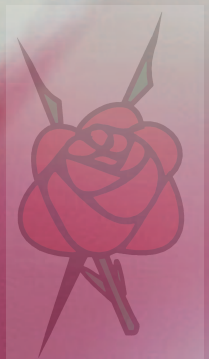

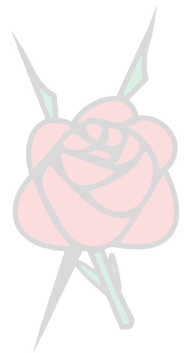
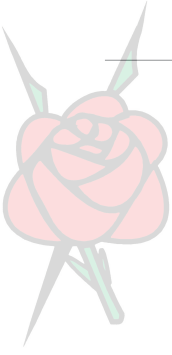

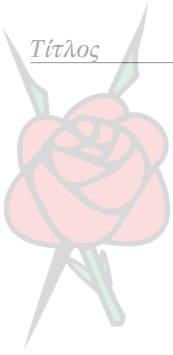
ΓΕΩΡΓΙΑ Χ. ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΥ

Η δική μου
Άνοιξη
ποίηση

ΛΑΜΙΑ 2009

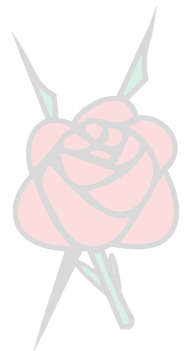

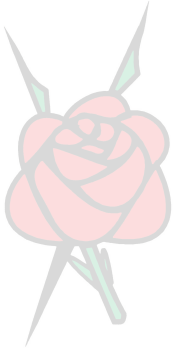
??%???? ? . ??????????????

Η δική μου Άνοιξη

„?????”

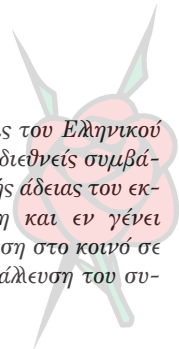
3

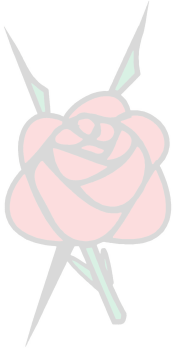

Εκτύπωση: ΛΑΜΙΑΚΟΣ ΤΥΠΟΣ α.ε.

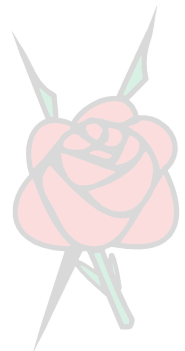
Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν.2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε μέσο ή τρόπο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

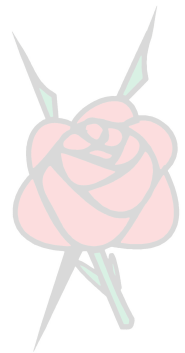
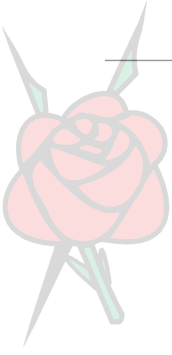

*Όλα στη ζωή έχουν μια ΤΙΜΗ...
Η ύψιστη τιμή όμως είναι
ένας ξεχωριστός άνθρωπος και φίλος...*

ο Γιάννης Παπανικολάου

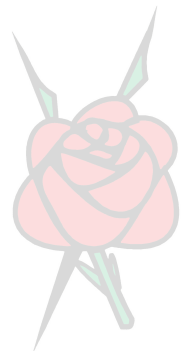

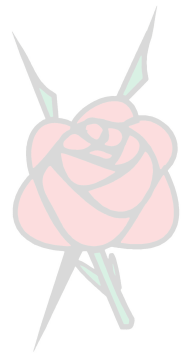
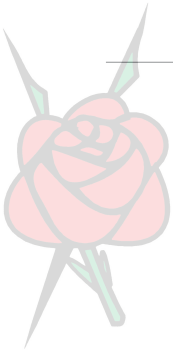

Η δική μου άνοιξη

Η ποιότητα της ζωής μετράει και μετριέται
με τη ζυγαριά της Αγάπης κι όχι της Ανοχής,
με το μέγεθος της Καλοσύνης κι όχι της
Ελεημοσύνης, με το Σεβασμό για το διπλανό
κι όχι με την Ανεκτικότητα που δείχνει μεν
Ευγένεια, αλλά όχι Αλήθεια και Λεβεντιά ψυχής

7

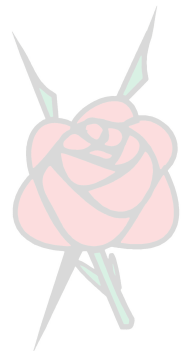

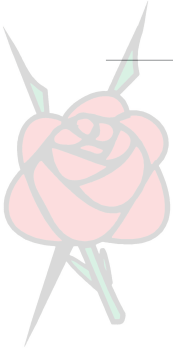

Ο ΕΡΧΟΜΟΣ ΣΟΥ...

Ο ερχομός σου, γιορτή καλοκαιριού σ' ολόκληρη την Πλάση
Το πρόσωπό σου, Ήλιος σ' Ανατολή και Δύση
Το κλάμα σου, αγέλων μουσική στου ουρανού τα πλάτια
Τα μάτια σου, πέλαγος να ταξιδεύουν τα όνειρά μου
Ο ύπνος σου, κοχύλι ασάλευτο στην άμμο
Η ανάσα σου, αέρας δροσερός που στέλνει μήνυμα αγάπης
Η σκέψη μου, ένα ταξίδι στο δρόμο της ζωής μαζί σου

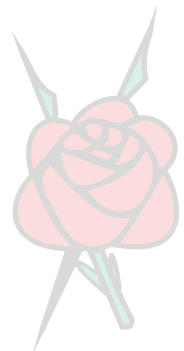

ΠΑΙΧΝΙΔΙ...

Ένα φιλί να σκορπάει την ασημόσκονη του φεγγαριού στην
Πλάση

Ένα φεγγάρι να καθρεφτίζεται φιλάρεσκα στο κύμα
Ο Έρωτας μυστήριο στο αιώνιο παιχνίδι της ζωής
Η σιωπή να χαϊδεύει τις φιγούρες στο μισοσκόταδο
Οι γλάροι, σύντροφοι του φάρου στο τρεμοπαιγνίδισμα του
δειλινού.

Η λογική να υποχωρεί στα όρια του ονείρου και της
φαντασίας.

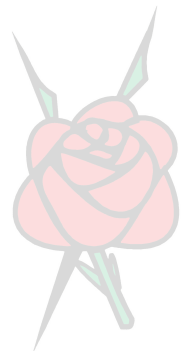

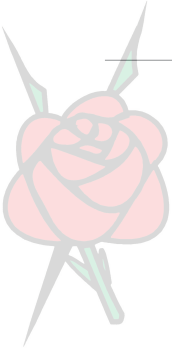

ΗΛΙΟΣ...

Ο Έρωτας, δραπέτης από το μονοπάτι της ζωής το ίδιο
Η Απουσία, μικρό χνάρι ζωής στην άμμο την ψιλή, ανύπαρκτο
Το Κοχύλι, μοναχικός διαβάτης στου φεγγαριού τη χάρη
Η Αγάπη, αισθημάτων ξεναγός στων αστεριών τη χώρα
Οι Στιγμές αγάπης, επιθυμίες λιγοστές σαν τις σταγόνες
της δροσιάς
Ο Ήλιος, πλάνος ιππότης στις Ανατολές το δρόμο

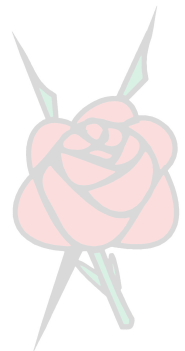
11

ΑΓΓΙΓΜΑ...

Κορμός δέντρου ξεχασμένος οι αναμνήσεις
Βάρκα αγκυροβολημένη στο λιμάνι του πουθενά οι αισθήσεις
Σκέψεις, χρόνια κι εικόνες με ημερομηνία λήξης
Φιλίες σαν τις αυγουσιάτικες εκπτώσεις
Αγάπες που ορίζουν το ταξίδι της ψυχής το μακρινό
Άνθρωποι θυμωμένοι σαν το αγριεμένο κύμα
Άγγιγμα βροχής σαν το άγγιγμα του Έρωτα γλυκό.

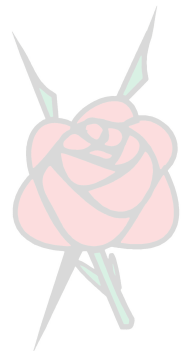

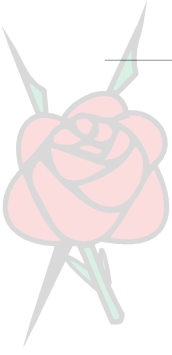

ΦΙΛΙ...

Φιλί γλυκό σαν το μέλι της φτωχικής κηρύθρας
Φιλιά ατέλειωτα που αναμετρούν το χρόνο το σκληρό
Αγάπες απέραντες σαν της λεφτεριάς την απεραντοσύνη.
Βάρκες που κυνηγάνε το ηλιοβασίλεμα με κουπιά που λάμνουν
Δίχτυα που ψαρεύουν αγάπες-γοργόνες στ' ανοιχτά
Όστρακα που περιμένουν απ' το κύμα το χάδι το μαγευτικό
Φύλλα που τα πλανεύει το ρυάκι σε ταξίδι μακρινό
Το Σ' Αγαπώ, Σημαία που ανεμίζει στην ψυχή μου
περήφανη σε ήλιο και βροχή.-

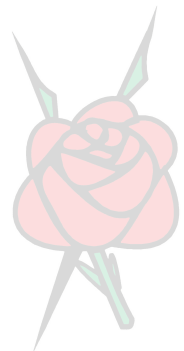
13

ΔΡΑΠΙΕΤΗΣ

Σκαρί πλοίου αφημένο ο Έρωτας στην άμμο
Η σκέψη, άγνωστος από τα σύνορα του πουθενά
Τα συναισθήματα, εκπτώσεις στο πάρε-δώσε της καθημερινότητας
Η διαμαρτυρία, πνιγμένο κατακάθι στον πάτο του φλυτζανιού
Η αγάπη, αναρχικός ιδεολόγος μαχητής
Η λεφτεριά της νιότης ατέλειωτη σαν τη λεφτεριά
Το φύλλο του δέντρου, βάρκα αυτοσχέδια στου ρυακιού
το δρόμο
Ο Έρωτας, δραπέτης από το ίδιο το μονοπάτι της ζωής.

Η δική μου άνοιξη

ΑΓΑΠΩ...

Αγαπώ εσένα.....!

κι απ' τη ζωή μου πολύ, πιο πολύ!

Φεγγοβολούν οι μέρες σαν τα κατάσπρα βότσαλα

της θάλασσας στην άμμο

Είναι φως, όνειρο, αχτίδα, λάμψη το κάθε κοίταγμά σου

Δεν τις μετρώ, όταν περνούν, τις ώρες

τις φωτίζω στην αγάπη της ψυχής μου

και στη νοσταλγία της σκέψης μου

Τις πικρές μέρες τις διώχνω σαν τον πικρό χυμό,

σαν τα φύλλα που παρασύρει η βροχή μακριά,

σαν την πάχνη που χάνεται στο φως του Ήλιου

Κρατώ τη φλόγα της ψυχής μου για προσάναμα

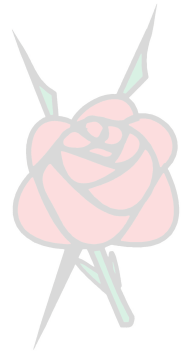
τις κρύες νύχτες της νοσταλγίας μου

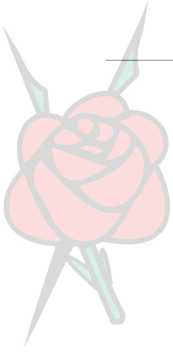
Αναζητώ με τα μάτια κλειστά, τα κύματα που πέρασαν,

σαν καλοτάξιδα πλεύόμενα στη σκέψη μου.

.....Αγαπώ πολύ τη ζωή, Ε σ έ ν α

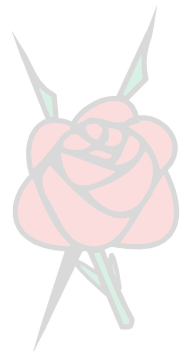
το όμορφο δώρο της Ν ι ό τ η ς, πιο πολύ!!

«ΤΕΛΟΣ»

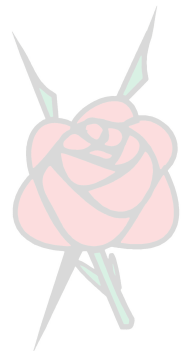
Το γέλιο να το παίρνει η θάλασσα, λάφυρο ζωής
Ο Έρωτας να ταξιδεύει στον ύπνου το ταξίδι
Το Χάδι να μένει άγγιγμα αφής στην παλάμη της αγάπης
Η Απουσία να παλεύει με την αντοχή της προσμονής
Η Σκέψη να κολυμπάει στην αγκαλιά της θάλασσας
Το κοχύλι, όμπρος της άμμου να βρέχεται από το κύμα,
Η καρδιά να διαλέγει της Αγάπης τη γλυκειά την προσμονή.

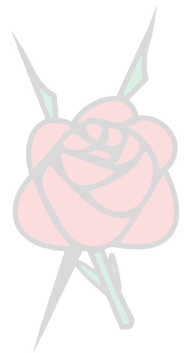
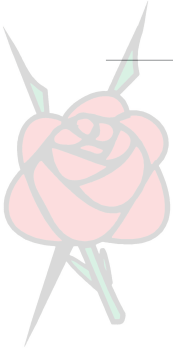

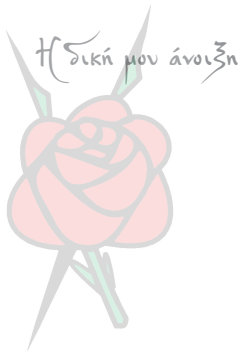

ΤΑΞΙΔΕΥΩ

Ταξιδεύω στις αναμνήσεις, όπως οι πελαργοί με τα χελιδόνια
Παίζω με τα λόγια της νιότης της γλυκιάς
Αναθυμάμαι τις αισθήσεις τις πρωτόγνωρες του Έρωτα
Χτυπώ τα πλίκτρα της θύμψης στον υπολογιστή
της απέραντης ψυχής
Ξανοίγομαι στον Ωκεανό όμοια με καρβάκι στον ορίζοντα
Μιλώ στη γλώσσα της καρδιάς ανοίγοντας τις παρενθέσεις
της ζωής
Ακούω το θόρυβο του βότσαλου στην ερημιά της παραλίας
της ατέλειωτης
Μαζεύομαι στο κέλυφος της νοσταλγίας μου και φεύγω!

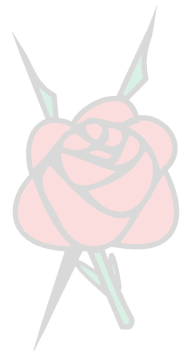
Η δική μου άνοιξη

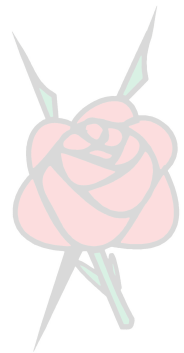
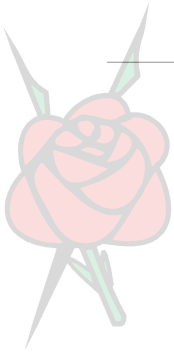
*Η αληθινή αγάπη δεν δανείζεται, δεν πουλιέται
και δεν αγοράζεται.*

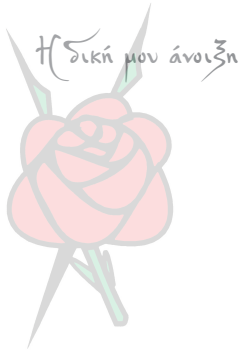
*Είναι μέσα στο DNA και πορεύεται μαζί μας στη ζωή
και στο θάνατο!*

*Είναι αξίωμα ζωής να μάθεις να λες: σ' αγαπάω,
σ' έχω ανάγκη, συγγνώμη!*

19

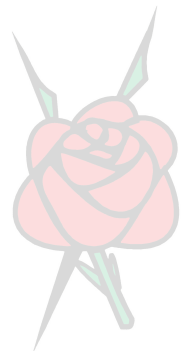

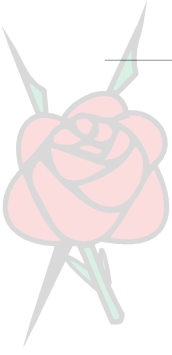
ΨΕΜΑΤΑ

Όνομα

ουσιαστικό, σαν τον Ψεύτη, ουδέτερο σαν το λάθος,
πληθυντικός αριθμός, γιατί αφορά δύο, ψι, έψιλον, μι, άλφα,
όπως περιλαμβάνονται στις λέξεις ψίθυρος, έλεος, μίμηση,
αγάπη.

21

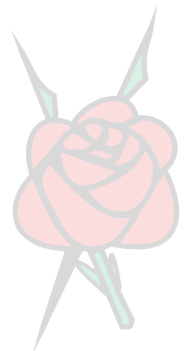

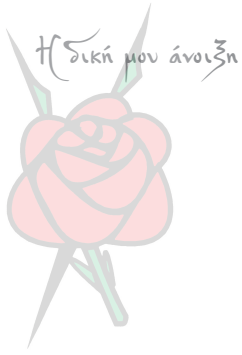
ΥΠΟΣΧΕΣΗ

Τα Χρόνια, ασβέστης που λευκαίνει τους τοίχους της ψυχής
Τα Πρόσωπα, πικροδάφνες ίδιες ο φράχτης, να φράζουν
όνειρα ζωής

22

Ο Ύπνος, άρωμα ασφάλειας και θαλπωρής
Η Αγάπη., λέξη γένους θηλυκού με τέλος και αρχή
Η Φωτογραφία, μνήμης δράση κι αδράνεια
Το Σήμερα, υπόσχεση του χτες
Το Αύριο ανύπαρκτη συνάντηση του σ ή μ ε ρ α

Η δική μου άνοιξη

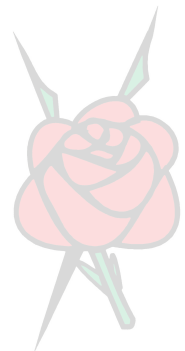
Η ΣΚΕΨΗ...

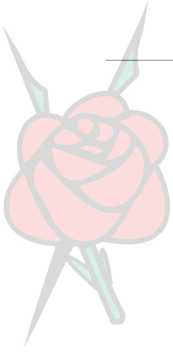
Η σκέψη ναν κολυμπάει στο πέλαγος της νοσταλγίας
Η αγάπη να συμπορεύεται σε δρόμους μακρινούς
Η νοσταλγία μικρή επιθυμία σε μεγάλη ανάγκη
Η φωτογραφία ανατροπή του σήμερα στην αναθύμηση

του χτες

23

Η φωνή της καρδιάς φίλος αδιάψευστος
Η αλήθεια ένα άγνωστο στην άκρη του μηδέν
Το ψέμα εκπτώσεις της ανθρωπιάς και της αγάπης
Η απουσία μόνιμος κάτοικος της καθημερινής συνάφειας

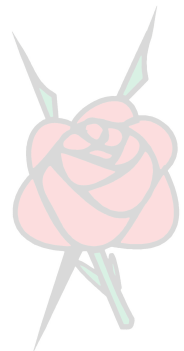

ΑΛΗΘΕΙΑ

Η ματιά σου άγγιγμα ψυχής και ταίριασμα αναπάντεχο
Η αλήθεια ελεύθερη, ανεξάρτητη και μόνη
Το φιλί να παρασύρει τη λεβεντιά της λεφτεριάς σε χώρα
ορμητική

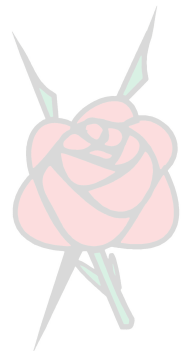
24 Τα δάκρυα άτακτη φυγή του νου που αρνείται να σκεφτεί
Το σ' αγαπώ γεννιέται πριν γεννηθείς και πλανηθείς στη ζήση
Οι αναμνήσεις τρόπαια ενός Έρωτα ταξιδευτή στην άμμο
Ο Έρωτας δραπέτης από τη χώρα τη γλυκιά
των αισθημάτων

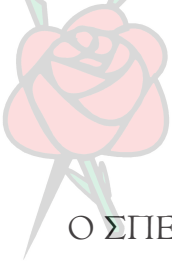

ΑΠΟΥΣΙΑ...

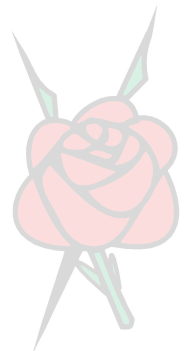
Η αγάπη άναρχος σύντροφος ζωής
Η νοσταλγία μόνιμος κάτοικος του σήμερα
Η βροχή επίμονος έρωτας του ουρανού στη γη
Η δροσοσταλιά άγγιγμα στο φύλλο τυχαίο κι ανέλπιδο
Το φιλί χείμαρος ορμητικός που κουρσεύει σαν πειρατής
Το σ' αγαπώ, χορός σε πανηγύρι έρωτα, απρόσμενο.
Ο φάρος μοναχικός διαβάτης σε θάλασσες και βράχια
Η σκέψη δραπέτης από τα μονοπάτια της ανάγκης
Η απουσία χνάρι βαθύ, ανάσα επαφής με το παρόν

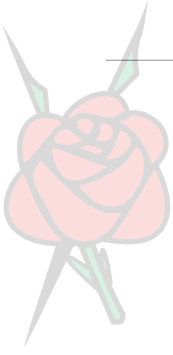

Ο ΣΠΕΡΧΕΙΟΣ

Ατρόμπτος ταξιδιώτης να ταξιδεύει στις γης
τα χώματα
Αέναος κουβαλητής ελπίδας κι ονείρου στο μακρινό
ταξίδι.
Ποτάμι γλυκό της ζωής και της δροσιάς για τα παιδιά του
Καταφύγιο πουλιών που ασφάλεια ζητούν μεσ' τα
χαμόδεντρά του
Ιστούς να πλέκει η αράχνη με τα χρόνια στα κλαδιά
της ιτιάς.
Άγγελος φύλακας στον ανθρώπων τα σχέδια
Τα ξερολίθαρα να παίζουν παιχνίδι με το Χρόνο
Ο ήλιος να λαμπυρίζει τα νερά του στο χαμαλίκι
με τις λάσπες
Το φεγγάρι να καθρεφτίζεται στον ποταμού το
λαμπερό αντιφέγγισμα
Τα νερά, μπτέρα υπομονετική στα χρόνια και στον ανέμου
τα γυρίσματα.

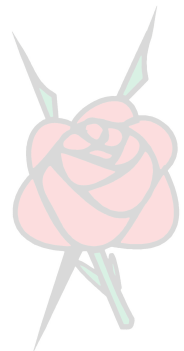

ΣΥΝΗΘΕΙΑ...

Θέατρο σκιών η παρουσία σου στις ζωές των άλλων
Πάγκος σκονισμένος τα συναισθήματά σου
Η αγάπη επιδερμική συνάντηση με τα συναισθήματα
των άλλων...

28

Η φιλία, συμβατικό εφεύρημα ζωής
Τα λόγια του Φθινόπωρου διαβατάρικα πουλιά
Η απουσία προσέγγιση εικονική της καθημερινότητας...
Οι σχέσεις σου συνήθεια, απλή στον πάγκο
της συναλλαγής...

ΣΕ ΜΝΗΜΗ ΣΤΕΦΑΝΙΑΣ ΝΑΚΟΥ

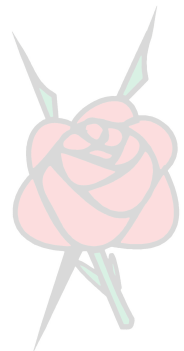
Η καλοσύνη σου κήπος απέραντος μ' Αγάπης
λούλουδα τ' Απρίλη

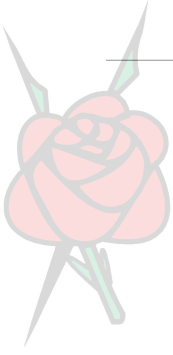
Τα μάτια σου ολάκερος ο Ήλιος και τ' Αστέρια
Η αγάπη σου για όλους, δροσοσταλιά αυγής.
Ζωντάνια, κέφι κι αρχοντιά, στολίδι στη ζωή σου
Της Απουσίας σου ο Χρόνος θα 'ναι πικρός κι ατέλειωτος
Όπου κι αν βρίσκεσαι, Αμέτρητη η Ευγνωμοσύνη
κι η Αγάπη!

29

Να 'σαι το όνειρο που θα γένει η «μαγιά»
για να ζυμώσουν οι άλλοι όνειρα!

(Καλό ταξίδι, Στεφανία!
Είμαστε τυχεροί που πορευτήκαμε μαζί σου!)

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ...

Μια εφημερίδα ανοιχτή....

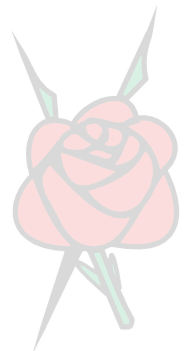
Μια λέξη «σ' αγαπώ»

Ένας καφές μισοπιωμένος...

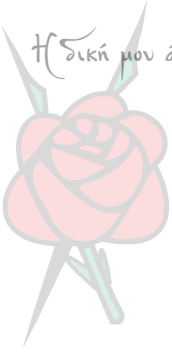
Ένα παράθυρο ανοιχτό στο πέλαγος...

Ένας γλάρος ταξιδιώτης περήφανος...

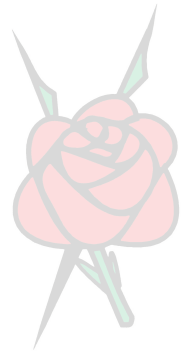
Ο ύπνος λυτρωτής στον πόνο και στη θλίψη!

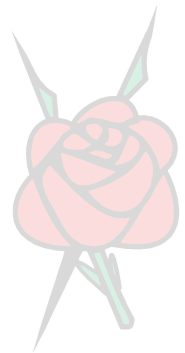
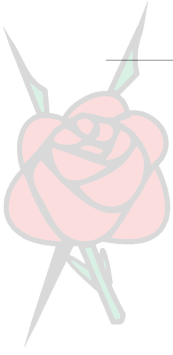

Η δική μου άνοιξη

Η μάνα είναι ο μοναδικός άνθρωπος στη Γη που ξέρει
καλύτερα απ' όλους να διαβάζει την ψυχή μας
και να ερμηνεύει το κάθε μας χαμόγελο!

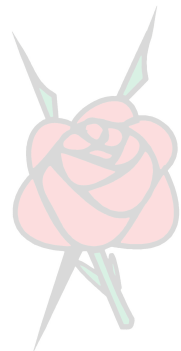

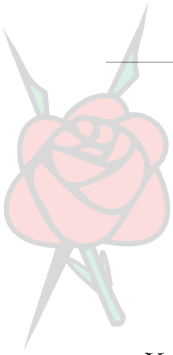

ΕΚΕΙΝΟΣ... ΕΚΕΙΝΗ..!

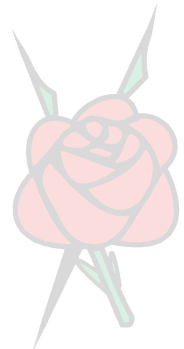
Εκείνη ν' αγναντεύει το αρμένισμα του φεγγαριού
Εκείνος ν' αλλάζει θέση σαν το σύννεφο απ' του ανέμου
την ορμή
Η νύχτα ν' αγκαλιάζει με τά πέπλα της τ' αραχνοῦφαντα
τη σκέψη
Τα χέιλη να τρεμοπαίζουν σ' ένα παιχνίδι με της νοσταλγίας
τον πόνο
Τα κορμιά να πονούν στου Πόθου και στου Έρωτα
το ταίριασμα
Ένα τσιγάρο απολογισμός του Έρωτα και της παγιδευμένης
σκέψης
Το φως της χαραυγής το πάναγνο ν' αφήνει χώρο στις φιγούρες
να αχνοφαίνονται
Τα μάτια ν' ατενίζουν το ολόγιομο φεγγάρι του Αυγούστου
.....
Εκείνος να ταξιδεύει στις ελπίδας τ' απάτητα λημέρια
Εκείνη να διώχνει τις σκέψεις του καλοκαιριού
σε φθινοπωριάτικες πατρίδες.

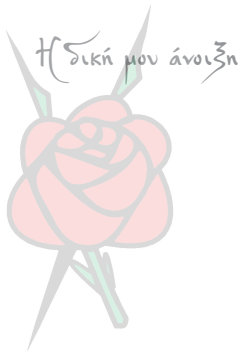

ΚΟΙΜΙΣΜΕΝΗ ΠΟΛΗ...

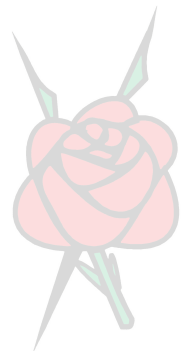
Οι αναμνήσεις πόλη κοιμισμένη στην αχλή του χρόνου
Οι καρδιές ερειπωμένες σαν κάστρα φράγκικα, αφημένα
Οι αναδρομές της σκέψης να καθρεφτίζονται στα πράσινά
σου μάτια
Η ψυχή έρημος απέραντη στου καυτερού του λιοπυριού
τη δίνη
Η ανάγκη τέχνη περίτεχνη ν' ακολουθεί τα χνάρια
τα ανθρώπινα
Το φεγγάρι νιος κολυμβητής στην αγκαλιά του πέλαγου
Οι αισθήσεις λάστιχο που αλλάζουν κατα της καρδιάς
το κάλεσμα
Οι μορφές να κάνουν κύκλους στο φως του φεγγαριού
του αυγουσιτιάτικου
Η ψυχή τάμα στο εικόνισμα της Παναγιάς, στον πάγκο
της Αγάπης.

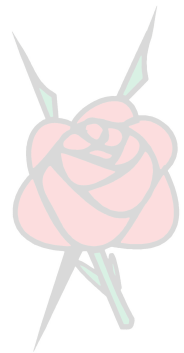
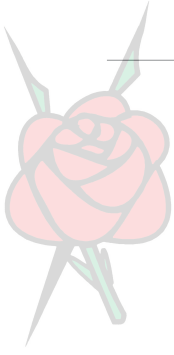

Η ΜΝΗΜΗ

Τα δάκρυα να θολώνουν τα μάτια
Ο ήλιος να υπόσχεται άλλη μια μέρα φως
Ένα μαγικό να αργοπλέει...
Ένα φιλί που ταξιδεύει στου ορίζοντα την άκρη
Ο τζιτζικας να συναγωνίζεται με του απδονιού τη χάρη
Η μνήμη να αρνείται ν' αφεθεί στις λήθης τα παιχνίδια.

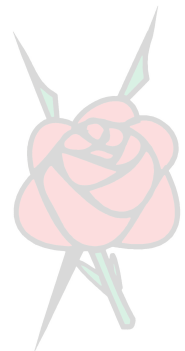

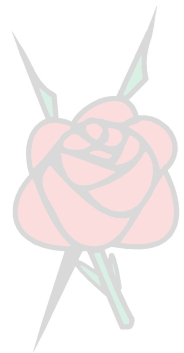
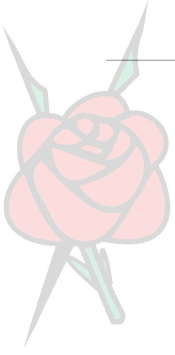

Η δική μου άνοιξη

*Η ποιότητα της Αγάπης μας για τον άλλον
φαίνεται από το πώς σκεπτόμαστε γι' αυτόν
με το πρώτο ξύπνημα της ημέρας!!*

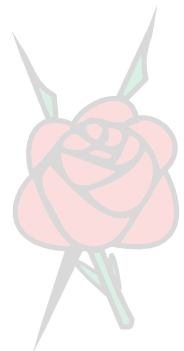

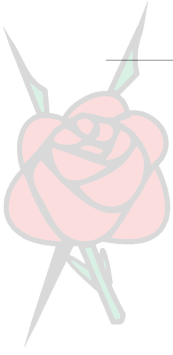

ΖΗΛΕΥΩ,

Ζηλεύω τον Ήλιο που ταξιδεύει στο κορμί σου
Ζηλεύω την Αγάπη που θρονιάστηκε στις καρδιάς σου
το κλινάρι
Ακολουθώ της ματιάς σου το μακρινό ταξίδι στου ορίζοντα
την άκρη
Ψάχνω τα ίχνη της σκέψης σου στην άμμο που παίζει
με το κύμα
Δεν βρίσκω του Έρωτα την άκρη ν' ακουμπήσω
Βλέπω τα χνάρια μιας Αγάπης που έφυγε με άμαξα τη Λήθη.

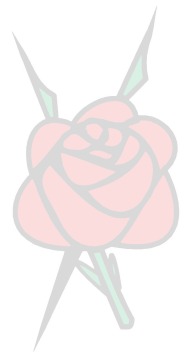
39

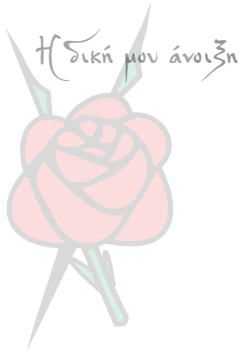

ΑΤΙΤΛΟ...

Ζήτησες...
Δεν έδωσες...
Αγάπησες...
Δεν πίστεψες...
Αρνήθηκες...
Αντάλλαξες...
Παραπονείσαι...
Δεν σκέφτηκες...
Μ' αντικατέστησες...
Με ψάχνεις...
Ελπίζεις...
Έχασες...

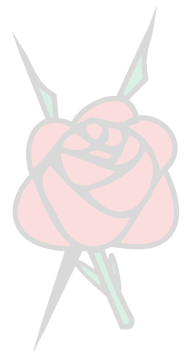

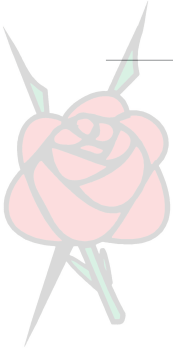
Η δική μου άνοιξη

ΔΙΟΔΙΑ

Απρόσμενη η απάτη της υπόσχες σου
Τα λόγια περιτύλιγμα χωρίς ουσιαστικό περιεχόμενο
Τα χαμόγελα επισφράγισμα μιας στείρας τυπικότητας
Τα αισθήματα ένδειξη πικρή της τακτικής σου
Το βλέμμα δέλεαρ χειραγώγησης των αισθημάτων σου
Η φιλία ανύπαρκτη διόδια στις ανθρωπιάς την όμορφη
πορεία.

41

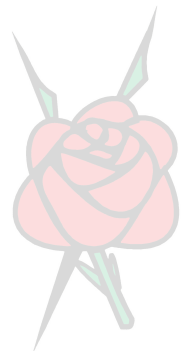

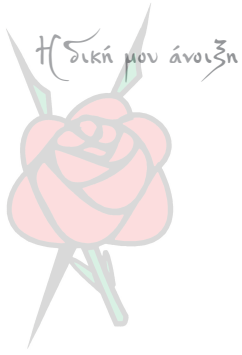

ΨΑΧΝΩ,

42

Ψάχνω τα όνειρα τα παιδικά τα ονειροπόλα
Γυρεύω τα μονοπάτια της φυγής στο αύριο
Συντάντησα το σήμερα μεσ' του μυαλού τη δίνη
Αναζητώ το αύριο του απολογισμού σημάδι στον ορίζοντα
Έχασα τη νιότη στο αντιπάλεμα του χρόνου
Κέρδισα της νίκης το αντάμωμα στη δυσκολία της ζωής

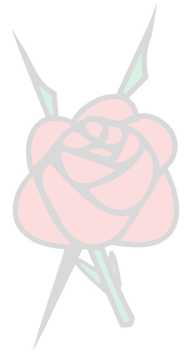

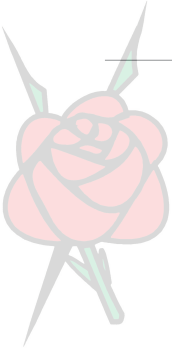
Η δική μου άνοιξη

ΑΡΝΗΘΗΚΕΣ

Αρνήθηκαν το σ' αγαπώ και ας τόχες δεδομένο
Προτίμησες τις θύμψες, αλλιώτικες, περαστικές
Ξεχάστηκες στις καθημερινότητας το αντιπάλεμα
Πλανήθηκαν σε γέλια κι υποσχέσεις ευκαιριακές
Αρνήθηκαν.....

43

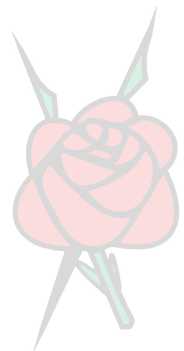

ΟΥΤΟΠΙΑ

44

Κλειδωμένα συναισθήματα ασφυκτικά σαν τα σεντούκια
Βυθισμένα χαμόγελα στην ψευδαισθήσεων το βυθό
Καθλωμένες σκέψεις στις υλικής υποκρισίας τον καμβά
Υποταγμένες οι θελήσεις στο σάρωμα του εγώ

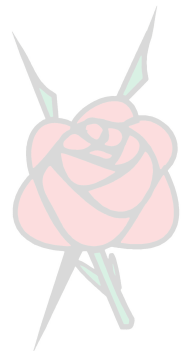

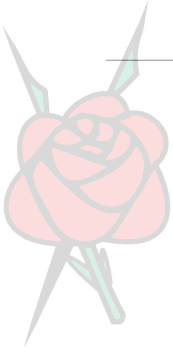

ΑΓΑΠΗ!

Απόψεις αντικρουόμενες! Δικαίωμα ζωής
Διάλογος! Αλήθειας αναζήτηση
Όνειρα! Σταθμοί της νοσταλγίας στο Άπειρο
Αγάπη! Συναίσθημα διαχρονικό, μα όχι δεδομένο.
Λόγια! Έκφραση ψυχής

45

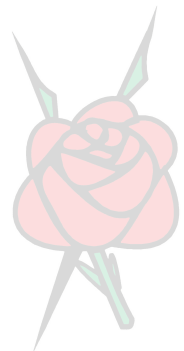

ΚΡΑΥΓΗ...

46

...μια κραυγή και μια ανάσα,
μια ανάσα ελπίδας
η κραυγή της ψυχής μου!

ΧΤΥΠΙΟΣ...

Πάνω στο χτύπο
της καρδιάς σου τα όνειρά μου

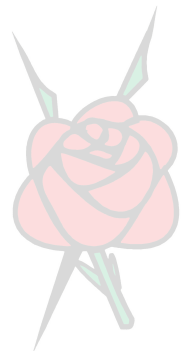
έχτισα

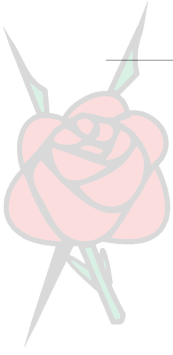
47

Αν συνεχίσει ο χτύπος,

δε θα τελειώσουν ποτέ

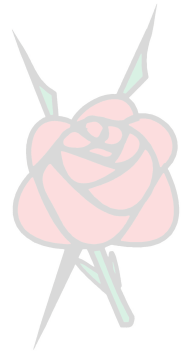
τα όνειρα

ΦΟΒΟΣ...

Δε φοβάμαι τη σκιά της απουσίας σου
Φοβάμαι τη σκιά της παρουσίας σου
Δε φοβάμαι τους εφιάλτες της φυγής σου
Φοβάμαι τους εφιάλτες της παρουσίας σου
Δεν μπορώ να διώξω το φόβο!

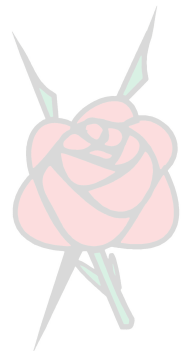

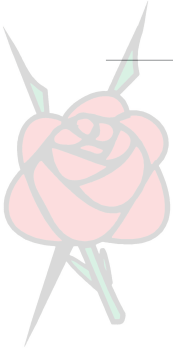

ΤΑΞΙΔΕΜΑ

Ο ήλιος χρυσός στα μεσούρανα
Τα παράθυρα ανοιχτά στο κάλεσμα της πλάσης
Το φιλί επισφράγισμα τ' ουρανού στις γης το άπλωμα
Τα χέρια σου αγάπης ρολόϊ στον χρόνο το ταξίδεμα

49

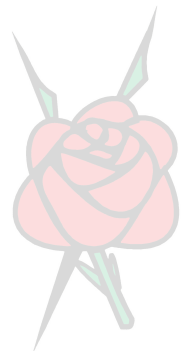

Η ΠΑΛΑΜΗ

50

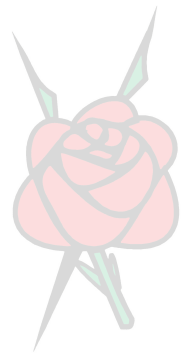
Η αγάπη κουκίδα στου ορίζοντα την άκρη
Η παρουσία σου φάρος που φώτιζε της ψυχής μου
την πορεία
Το χαμόγελό σου φωτιά που έκαιγε τις αρτηρίες μου
Η παλάμη σου κούπα της ζωής για τη ζωή μου

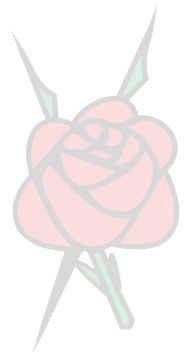
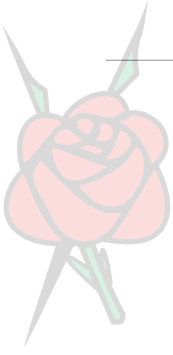

ΨΕΥΤΗΣ

Μετρώ τα ψέματα, όπως το παιδί τους αριθμούς
στο αριθμητάρι
Λόγια όμορφα, γυαλιστερά, σαν το γλυκό στο περιτύλιγμα
Βρίσκω στις λέξεις αυτά που κάνουν τα ψέματα σκληρά
Λέξεις χιλιάδες σαν τα κοχύλια μακρινών ωκεανών άγνωστων
Παραμύθια και ψέματα που συντηρούν υπάρξεις χωρίς
τα συναισθήματα,
Η ζωή ωκεανός που ο ορίζοντας σαν μαγική εικόνα χάνεται
Τα ψέματα βραχονησίδες που μένουν στην απέραντη αλήθεια
του Ωκεανού
Τα Ψέματα, κακές αλήθειες που στη χώρα της Αλήθειας
δε χωράνε πουθενά.

Κριτικές

“Η ποιήτρια γεννήθηκε στη Λαμία και μεγάλωσε στην Αθήνα. Σπούδασε Ελληνική Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, όπου εργάστηκε ως βοηθός στην Α' έδρα της Ν.Ε. Φιλολογίας.

Σήμερα εργάζεται ως φιλόλογος Μέσης Εκπαίδευσης και έχει δημοσιεύσει εργασίες της, λογοτεχνικού και παιδαγωγικού περιεχομένου σε φιλολογικά περιοδικά.

Τα ποιήματα της ποιητικής της συλλογής είναι γραμμένα σε γλώσσα απλή και κατανοητή. Στίχοι που ανάβουν φωτιά στην ψυχή, γεμάτοι θύμψες, νοσταλγίες, αγωνίες, πίκρες, σκέψεις, μνήμες, ελπίδες, ευαισθησίες και αλήθειες.

Μια ελαφρά μελαγχολία κυλάει στους μεστούς και απέριπτους στίχους. Η μελαγχολία αυτή γίνεται επιθυμία του αναγνώστη, που ζητά να ρουφήξει τους ποιητικούς χυμούς, να ξεδιψάσει και να ανακουφιστεί.

Τα ποιήματα όλα σφραγισμένα από ψυχική ευαισθησία ανοίγουν δρόμους, δίνουν κατευθύνσεις και φωτίζουν το φως του λογισμού.

**«Ο πηγαϊμός κι ο ερχομός σου, ταξίδι μακρινό στο Άπειρο
Κι εσύ, ένας ταξιδιώτης στη Ζωή και στην Αγάπη».**

**Ταξιάρχης Γκούρλιας, Σχ. Σύμβουλος Δ.Ε.
Εφημερίδα "ΛΑΜΙΑΚΟΣ ΤΥΠΟΣ" 1996**

“Ευχάριστη έκπληξη μας επιφύλασσε η φιλόλογος καθηγήτρια Γεωργία Ανδριοπούλου με την έκδοση της πρώτης ποιητικής της συλλογής που είδε το φως της δημοσιότητας πρόσφατα και η οποία φέρνει τον τίτλο: “Λόγια πέρα απ' το Χρόνο”.

Πρόκειται για μια συλλογή είκοσι τεσσάρων (24) ποιημάτων σε ελεύθερο και μοντέρνο στίχο με πολλές λογοτεχνικές αρετές. “Μούσα” της είναι η ίδια η ζωή με όλες τις “διαχρονικές, αλλά και αιώνιες, αξίες, όπως είναι η αγάπη, η φιλία, η ανθρωπιά, ο έρωτας, η ελπίδα, η πίστη, η αλήθεια και άλλες.

Είναι ποίηση προσωπική, βιωματική, στοχαστική και σε πολλά σημεία επιγραμματική, χωρίς να εγγίζει το διδακτισμό. Σε αρκετά ποιήματα της μιλάει σε δεύτερο πρόσωπο, ίσως ασυνείδητα, αλλά ενδόμυχα θέλει να κάνει τον αναγνώστη της κοινωνό του προσωπικού της βιώματος. Ακόμη προτιμάει την κεφαλαιογράμματα γραφή σε αφηρημένες έννοιες για να τονίσει τη μεγάλη σπουδαιότητα που έχουν αυτές για τη ζωή του ανθρώπου. Όλα τα ποιήματα της είναι η προσωπική της ιστορία. Γενικά οι στίχοι έχουν ποιητική ουσία και η ίδια είναι άξια ιέρεια στη διακονία της ποίησης. Ας στηριχθεί στη μελέτη και στην ψυχή της και η Νεοελληνική Φθιωτική Γραμματεία θα γίνει πλουσιότερη”.

**Δημήτριος Θ. Νάτσιος, Φιλόλογος, Δ/ντης Ιστορικού Αρχείου Φθ/δας
Εφημερίδα "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΦΘΙΩΤΙΔΑ", Πέμπτη 4 Απριλίου 1996**

“Η γραφή της προσανατολισμένη στη συνειδητή απλότητα κατακτά το ρυθμό, με λέξεις - ιδιότητες έχει, ως μεγάλο χάρισμα την απλή φόρμα, την εσωτερικευμένη αισθητική, τη λιτή έκφραση.

Αυτό είναι που αναστατώνει στην ποίηση της Γ.Α.: η λειτουργική χρήση της απλότητας που επιτρέπει τη διείσδυση και την οικείωση του αναγνώστη με το δικό της αισθητικό πλουραλισμό, με την αρχέγονη απόπειρα του "εγώ" να ουσιωθεί δια και μετά του "εσύ". Τούτη η κίνηση όμως δεν μορφοποιείται με γλώσσα εγωκεντρική, ούτε με πειραματισμούς και επιτηδευμένους λυρισμούς.

Η Γ.Α. γνωρίζει καλά να χειρίζεται τις σχέσεις, τις κινήσεις, τους συμπληρωματικούς τόνους των μυστικών χρωμάτων της ανθρώπινης ψυχοδομής. Κατέχει απόλυτα την ολότητα της Αγάπης. Είναι χρόνια ριζωμένη στην ψυχή της η γνώση: **"ποτέ η Αξία δε σβήνει με το φως της μέρας"**.

Γι' αυτό πηγαία, ίσως αντικομφορμιστικά, σίγουρα όμως ρεαλιστικά, γήινα και ακέραια αφήνεται ελεύθερη, μέσα από στίχους και τίτλους, για να γίνει αγωγός "καταστάσεων" με τον αναγνώστη που "δεν του τόχανε πει ποτέ...". Ο λόγος της με αισθητικό περιεχόμενο εξελίσσεται ανάμεσα σε χρωματικές και συνειρμικές αναζητήσεις και στην παιδική, τρυφερή ματιά στις μορφές, στο χρόνο, στη λήθη, στα λάθη, στους αποχαιρετισμούς.

Βρίσκει το δρόμο του αυθορμητισμού, λειτουργεί σαν θέση και σαν άρση συγχρόνως της ενότητας. Καταφέρνει όμως να δομήσει μια πνευματική συνοχή ικανή να μας μεταφέρει εκεί στις σελίδες του βιβλίου της, όπου μέσα από την ατομικευμένη διαφορετικότητα μπορεί ο καθένας να αφουγκρασθεί, να ταυτιστεί εκεί που "τι άλλο παρά παρασκήνια δεν είναι τα Βάθη της ψυχής", εκεί που "οι βουερές κοινωνικές σου επαφές και οι καθημερινές ανούσιες συνάψεις σου ...άδειες οι ίδιες σ' αφήνουν άδειο".

Γι' αυτό ανεπιφύλακτα σημειώνουμε γι' αυτό το βιβλίο ότι μας αποζημιώνει πλουσιοπάροχα, για τη διαδρομή μας μέσα στις σελίδες του. Αν διακινδυνεύαμε έναν χαρακτηρισμό, τούτος θα ήταν "κατάθεση ζωής". Μια αναγνώριση που αποκαλύπτεται βαθύτερα ιδιοσυγκρασιακή, αν δούμε τις αναμνησιακές διαδρομές στις οποίες μας εισάγει η Γ.Α. που μετατρέπει προσωπικές αναφορές σε επίπεδο χρώματος, σε ανταύγειες ευαισθησίας, σε οριακά ερωτήματα, σε σημεία όρασης κοινά για μας, για "φίλους, απλούς περαστικούς, που ξέρουν μόνο να ζητούν από της ζωής το τάσι".

Δουλεύοντας με καθαρά εκφραστικά στοιχεία, κρατώντας μέσα από την κλειστή προσωπική στιγμή την ποιητική συναισθηματική αξία προσεγγίζει τις απλές αλήθειες, τόσο κατακερματισμένες στην εποχή μας.

Όμως αυτές δεν προβάλλονται συγκινησιακά, ούτε λειτουργούν στη βάση της απλής αποτύπωσης του αισθήματος. Δρουν ποιητικά, οικοδομούν τη σχέση με το φως, την εξωτερίκευση του σε σχέσεις πάθους που δεν έχουν στοιχεία ιδιοποίησης. Αντίθετα καλούν σε μικρές, ελεύθερες ανακαλύψεις, στην κατανόηση της λεπτότητας και της αμεσότητας με την οποία η Γ.Α. δημιουργεί, ποιεί ένα σύστημα αρτηριών μέσα στο σώμα της ποιητικής της γραφής".

Βαγγέλης Στεφανής

Φιλολόγος, περ. "ΕΚΦΡΑΣΗ", Νοέμβριος 1997

"Γνωρίζω ως αξιόλογη φιλόλογο την Γ. Ανδριοπούλου και χαίρομαι διπλά μελετώντας την πρώτη ποιητική συλλογή της με τίτλο που προοιωνίζει το περιεχόμενο. Είναι πρόδηλον ότι η ποιήτρια γράφει ενδοσκοπώντας το βαθύτερο είναι της. Τα συναισθήματα μετουσιώνονται, μεταποιούνται και μεταπλάθονται, σχεδόν πάντοτε, σε ποιητικό λόγο. Σύντομα ψυχογραφήματα είναι τα περισσότερα ποιήματα που στεγάζονται στο βιβλίο.

Συλλογίζομαι την "καθαρή ποίηση", όπως προσδιόρισε ο Πωλ Βαλερύ. Υπάρχουν, διερωτάμαι σύγχρονοι δημιουργοί που θητεύουν, και μάλιστα αποκλειστικά, στην καθαρή ποίηση, που διακονούν με αφοσίωση τον αποκαθαρμένο ποιητικό λόγο. Το θέμα είναι πολυεπίπεδο και πολύπτυχο και δεν αντιμετωπίζεται βέβαια σ' ένα κριτικό σημείωμα. Εκείνο που προέχει εδώ είναι η διαπίστωση, ότι τα τελευταία χρόνια όλο και περισσότερο η μεταφυσική αγωνία και το φιλοσοφικό υπόβαθρο, έστω απλώς οι στοχασμοί, εκτοπίζουν την καθαρή ποίηση. Ειδικότερα στην κρινόμενη συλλογή οι στοχασμοί βαραίνουν περισσότερο από τον αμιγή λυρικό λόγο. Αν δεν αστοχώ, θα έλεγα ότι στοχαστική κυ-ρίως είναι η ποίηση της Γ. Ανδριοπούλου. Σκέπτεται βαθιά. Χρωματίζει

με τέχνη τους κοινωνικούς και φιλοσοφικούς διαλογισμούς της. Λαμπερό κι άλλοτε μουντό το ένδυμα τους.

Η φαντασία εναλλάσσεται με το ρεαλισμό κι αυτό το ποιητικό παιχνίδι κερδίζει τον αναγνώστη με αφετηρία και τέρμα τον άνθρωπο, που υποφέρει, βασανίζεται, γονατίζει, αλλά προχωρεί. Το βιβλίο περιέχει "Λόγια πέρα απ' το χρόνο", προσωπική κι εξομολογητική ποίηση με κυρίαρχο στοιχείο την ε-γκαρτέρηση και κάποια παθητική αποδοχή θέσεων εμποτισμένων με την ψυχολογία του "θύματος" στο πλέγμα "ανήρ - γυναίκα". Βιώματα τυλιγμένα στο μαν-δύα της οδύνης και της ελπίδας. Από τη άποψη της φόρμας εντυπωσιάζει το στέρεο περπάτημα του αδρού λόγου φορτισμένου συγκινησιακά.

Ο Σαρτρ στο γνωστό απόφθεγμα του ισχυρίζεται ότι "κόλαση είναι οι άλλοι". Η ποιήτρια συνδιαλέγεται άλλοτε άμεσα και άλλοτε έμμεσα με τον άλλον άνθρωπο, ανεξάρτητα από το φύλο και εμφανίζεται μέσα στην εσωστρέφεια της ώριμη για μια καθολική παραδοχή με ελάχιστες επιφυλάξεις και όλα αυτά στη γοητεία του ποιητικού παιχνιδιού. Διάλεξε την ποίηση για να καταγράψει τις πνευματικές και γενικότερα τις ανθρώπινες εμπειρίες της. Ας δοκιμάσει και την πεζογραφία, η οποία ίσως ακονίζει γονιμότερα την ευαισθησία της. Από τα ποιήματα του τόμου ξεχωρίζω: «Εσσύ» (σελ. 6), «Τείχη σιωπής» (σελ. 10), «Επιστροφή» (σελ. 23) και άλλα.

Περισσότερο μου άρεσε το «Δάνειο» (σελ. 13) όπου η γυναίκα αυτοκαθορίζεται ως οφειλήτης ανεπιφύλακτα αγάπης.

«Δανείζομαι τη σκέψη σου να μπω στο ερμητικό κλειστό "εγώ" του εαυτού σου. Δανείζομαι τη λάμψη που ακνοφεύγει σε κάθε σου / Βλεφάρισμα να νιώσω τη φλόγα της ψυχής σου. / Δανείζομαι τους κύππους της καρδιάς σου για να δω, πόσο μπορείς ν' αγαπάς κι ας μην το δείχνεις. / Δανείζομαι το ελαφρό σκοτεινίσμα στο βλέμμα σου, για να μετρήσω τον κόσμο με τα δικά σου μέτρα. / Δάνειο αιώνιο η αγάπη κι εσύ αιώνιος δανειστής. / Στέκεις πότε γλυκός και πότε ανάλγητος κι αρνείσαι να δανειστείς. / Κι όμως τόχεις κι εσύ κάποτε αποδεχτεί. Η Αγάπη είναι Δάνειο κι εμείς οι Δανειστές και οι Δανειζόμενοι!»

Στέργιος Δημούλης, Δικηγόρος, Κριτικός - λογοτέχνης
Περιοδικό "ΕΜΒΟΛΙΜΟΝ" - Καλοκαίρι - Φθινόπωρο 1996

**"Πόσες φορές δε νοιώθεις να βουρκώνεις
κάθε που θυμάσαι το ΧΤΕΣ τ' άσχημα παιδικά σου χρόνια;
Να νιγέσαι απ' το παράπονο του "Γιατί";
να χάνεσαι στην αβεβαιότητα του ΧΤΕΣ,
μα ν' αναπνέεις απ' τη σιγουριά
του ΣΗΜΕΡΑ"
και να στηρίζεις στην ελπίδα του "ΑΥΡΙΟ";**

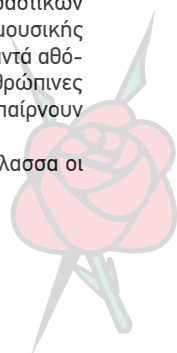
Ταξιδεύουμε στο ΧΤΕΣ, στο ΣΗΜΕΡΑ, στο ΑΥΡΙΟ με την ποιητική συλλογή της φιλόλογου Γεωργίας Ανδριοπούλου, σε μια αέναη πορεία μέσα στο χρόνο χωρίς όρια και περιορισμούς.

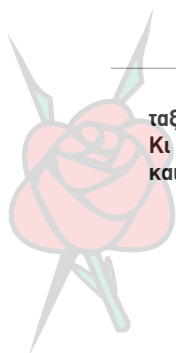
Εκούσια παρασυρόμαστε στην ηδονή του ελεύθερου στίχου, στη ζωντάνια των εκφραστικών μέσων, στην αμεσότητα των εικόνων και στη δυναμικότητα της γλώσσας 'μκx: γλώσσας μουσικής και ποιητικής, που γλυστρά αβίαστα απ' την πένα' μιας γλώσσας, που ο ρεαλισμός συναντά αθόρυβα τον υπερρεαλισμό και τα όρια τους συγχέονται. Καταστάσεις απλές, καθημερινές ανθρώπινες χρωματίζονται με τις κατάλληλες αποχρώσεις, τα λόγια γίνονται νότες, τα συναισθήματα παίρνουν μορφή και τα σύνορα του χρόνου παραβιάζονται.

Όχι, δεν είναι υπερβολή η ποίηση είναι η απόδραση και μεις οι δραπετές. Σαν θάλασσα οι στίχοι μας λικνίζουν, μας παρασύρουν, μας αποτρέπουν και μας ξαφνιάζουν.

**"Οι αναμνήσεις κι η αγάπη παλίρροια
πούρχονται και φεύγουν σ' ένα ταξίδι
μέσα στο χρόνο.**

Ο πηγαϊμός κι ο ερχομός σου,

ταξίδι μακρινό στο Απειρο
Κι εσύ ένας ταξιδιώτης στη Ζωή
και την Αγάπη"

Χριστίνα Κων. Μήτσιου
Καθηγήτρια Φιλόλογος

"Η Γεωργία Ανδριοπούλου, δόκιμος φιλόλογος καθηγήτρια, υπηρετεί σε Σχολείο Μέσης Εκπαίδευσης της Λαμίας. Διακρίνεται για την επιστημονική της συγκρότηση και το ήθος της. Έχει επιβληθεί με το παράδειγμα και τον τρόπο ζωής της στον εκπαιδευτικό κόσμο και τους μαθητές της. Ταλαντούχος εκπαιδευτικός στέλνει σε όλους το μήνυμα της συνεργασίας και της αγάπης.

Στην ποιητική της αυτή συλλογή με τίτλο "**Λόγια πέρα απ' το Χρόνο**" και εσωτερικό υπότιτλο "**Ταξίδι στο ΣΗΜΕΡΑ, στο ΑΥΡΙΟ, στο ΧΤΕΣ, Δώρο στη ΑΓΑΠΗ, στη ΖΩΗ, στην ΑΛΗΘΕΙΑ**", που αφιερώνει στη μητέρα της, την οποία υπεραγαπούσε και στο πρόσωπο της οποίας έμμεσα διαφαίνεται ότι στρέφονται οι σκέψεις και οι λογισμοί της, εκφράζει με πολύ στοχασμό και πλούσιο λυρισμό τον εσωτερικό της κόσμο.

Η συλλογή είναι ένα ψυχογράφημα μέσα από το οποίο προβάλλονται με πε-ρισσή ποιητική τέχνη του ελευθέρου στίχου, όνειρα, σκέψεις, καταστάσεις και προβληματισμοί, όχι μόνο της ίδιας της ποιήτριας αλλά και καθενός από μας, γιατί μέσα στα ποιήματά της αυτά βλέπεις και αναγνωρίζεις τον εαυτό σου. Έχει, φαίνεται, δυνατή ποιητική φλέβα, που προοιωνίζει μια φθασμένη εργάτρια στο χώρο της ποιήσεως.

56

Χαράλαμπος Παπαθανασίου
τ. Γυμνασάρχης Α' Γυμνασίου Λαμίας
Περιοδικό "ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ", Αυγ. - Σεπτ. 1996

Μορφές και σελίδες της Λογοτεχνίας μας
Επιμελείται και παρουσιάζει η Στεφάνια Νάκου – Καραμουσαντά

Θα παρουσιάσουμε την ποιητική συλλογή της Γεωργίας Ανδριοπούλου «Αρωμα Ζωής».

Φίλοι ακροατές,

Είναι πάρα πολύ σπουδαίο για μια κοινωνία, να σεμνύνεται ότι έχει στους κόλπους της ανθρώπους σπουδαίους αλλά και σεμνούς συγχρόνως. Πνευματικούς, που προσφέρουν διαρκές έργο και κυρίως ανθρώπους οι οποίοι προβληματίζονται και τον προβληματισμό αυτόν τον μεταουσιώνουν σε έργο.

Ένας άνθρωπος απ' αυτούς είναι η εκλεκτή συνάδελφος, η **Γεωργία Ανδριοπούλου, Φιλολογος – Ποιήτρια**, η οποία βραβεύτηκε πρόσφατα με το **3ο Πανελλήνιο Βραβείο Ποίησης**. Αυτόν τον έπαινο, το βραβείο, το μετάλλιο, το αποδέχθηκε με χαρά βέβαια η Γεωργία Ανδριοπούλου. Είναι **Φιλολογος στο Γυμνάσιο Μοσχοχωρίου** και το έλαβε από την **Unesco Τεχνών Λόγου και Επιστημών Ελλάδος**. Αυτό έγινε για τον **22ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό Ποίησης, στο Ευγενίδειο Ίδρυμα – Πλανητάριο, τη Δευτέρα 23 Απριλίου του 2007**. Διακρίθηκε ανάμεσα σε 180 συμμετάσχοτες και στον τελικό ανάμεσα σε 18 διαγωνιζομένους, πήρε την **3η θέση** με δύο από τα 10 ποιήματά της που προκρίθηκαν. Τα «**Χωρίς άγκυρες**» και «**Ταξίδι**». Τα ποιήματα απαγγέθηκαν σε άριστη απαγγελία από την κ. **Λεμπέση Λίτσα, Σχολική Σύμβουλο Μουσικής του ΥΠΕΠΘ**.

Έχουμε παρουσιάσει και στο παρελθόν το έργο της Γεωργίας Ανδριοπούλου, θα θυμίσουμε λίγα λόγια γι' αυτήν.

Η Συγγραφέας γεννήθηκε στη Λαμία και μεγάλωσε στην Αθήνα. Σπούδασε **Μεσαιωνική και Νεότερη Ελληνική Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων**. Εργάσθηκε ως **Βοηθός της Α΄ έδρας της Νεότερης Ελληνικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων** και τώρα εργάζεται ως **Φιλολόγος στη Μέση Εκπαίδευση Φθιώτιδας**.

Έχει δημοσιεύσει εργασίες λογοτεχνικού και παιδαγωγικού περιεχομένου στο περιοδικό του **Συνδέσμου Φιλολόγων Νομού Φθιώτιδος "Έκφραση"** και **δοκιμιογραφικά άρθρα σε εφημερίδες**.

Όπως προαναφέραμε, βραβεύτηκε με το 3ο βραβείο, έπαινο και μετάλλιο στον 3ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό Ποίησης στο Ευγενίδειο Ίδρυμα - Πλανητάριο τη Δευτέρα 23 Απριλίου, ημέρα της γιορτής της, του 2007.

Στο συγγραφικό της έργο να αναφέρουμε πρώτα στην Ποίηση τα **"Λόγια πέρα απ' το χρόνο"** το 1996, **"Αγάπης χρώματα"** 1997, **"Χωρίς άγκυρες"** 1998, **"Χίλια φεγγάρια κι ένας ήλιος"** 2000, **"Χρόνος ιχνηλάτης"** 2004. Βέβαια, το τελευταίο της έργο είναι **"Άρωμα Ζωής"**, Ποίηση 2007.

Στις δημοσιεύσεις ανήκουν διάφορα δημοσιεύματα σε φιλολογικά, λογοτεχνικά περιοδικά, στον **ημερήσιο τύπο Φθιώτιδας και Ηπείρου**.

Στις μελέτες έχουμε το έργο της **«Σεξουαλική διαπαιδαγώγηση του παιδιού»**, 1998, έργο ψυχοπαιδαγωγικό.

Είναι πάρα πολλές οι **κριτικές**, θερμές όλες, για το έργο της Γεωργίας Ανδριοπούλου. Απέραντη, τρυφερή, με πηγαίο λυρισμό, δονείται εσώψυχα από αισθήματα αγνά, τρυφερά, αλλά έχει και μια μοναδική ευρύτητα θεμάτων που αγγίζουν κάθε πτυχή κάθε προβληματισμένου ανθρώπου. Κάνει ένα μεγάλο ταξίδι στα μονοπάτια της Ποίησης, με εναλλασσόμενους τους τόνους της αισιοδοξίας και του προβληματισμού, της χαράς και της λύπης.

Θα λέγαμε ότι η Ποίηση της Γεωργίας Ανδριοπούλου είναι μια διαρκής άσκηση πάνω σε ιδέες που αγγίζουν τον αναγνώστη και που δίνονται με λόγο πηγαίο, καίριο, με λέξεις πλούσιες σε εύρος και περιεχόμενο. Θα μπορούσαμε βέβαια να πούμε πως υπάρχει γενικότερα μια αισιοδοξία στην ποίηση. Βέβαια αυτό που εύκολα πηγάζει από έντονη και βαθιά αναζήτηση είναι οι διαρκείς πραγματικές αναζητήσεις της Γεωργίας Ανδριοπούλου, μέσα στις ατραπούς της ψυχής και βρίσκουν αυτές οι αναζητήσεις διέξοδο μέσα από την ποίηση.

Θα προσπαθήσουμε να περάσουμε, απ' όσο το δυνατόν περισσότερα ποιήματα, αφού πούμε ότι το έργο της είναι αφιερωμένο στους φίλους Αμαλία και Θανάση Αγγελακόπουλο και διαβάζουμε: «όταν η φιλία γίνεται ανάγκη ζωής, η ανθρώπινη παρουσία κανόνας ύπαρξης, τότε η αγάπη, η αλήθεια και ο σεβασμός στους φίλους γίνεται καταξίωση με κάπα κεφαλαίο, στο πρόσωπό τους».

Φίλοι ακροατές, (λόγω χρόνου αφήνουμε κάποια ενδιάμεσα ποιήματα και πάμε στο τελευταίο της ποιητικής συλλογής στο **"Άρωμα Ζωής"** έτσι τιτλοφορείται η συλλογή και διαβάζουμε το ποίημα με τίτλο **"Η νύχτα"** ΠΟΙΗΜΑ). Θα σας απαγγείλω επιλεκτικά τα περισσότερα από τα ποιήματα της ποιητικής της συλλογής.

Φίλοι ακροατές ευχόμαστε από καρδιάς να 'ναι καλά η Γεωργία Ανδριοπούλου, πάνω απ' όλα να γράφει, να δημιουργεί και να ξέρει η ίδια και όλοι οι άνθρωποι σαν τη Γεωργία ότι αυτό που είπαμε στην αρχή της εκπομπής μας ισχύει. **«Πρέπει οι κοινωνίες μας να σεμνύνονται να έχουν στους κόλπους τους τέτοιους ανθρώπους».**

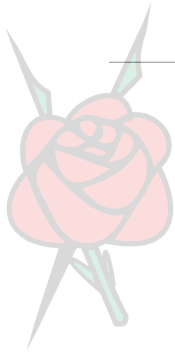
Θα περιμένουμε την επόμενη ποιητική σου συλλογή φίλτατη Γεωργία και εκείνο που πραγματικά **εγώ προσωπικά από ψυχής σου εύχομαι είναι να μην σταματήσεις ποτέ να σκέφτεσαι, όχι μόνο δημιουργικά, όχι μόνο πλούσια, αλλά κυρίως γνήσια.**

Φίλοι ακροατές γεια σας.

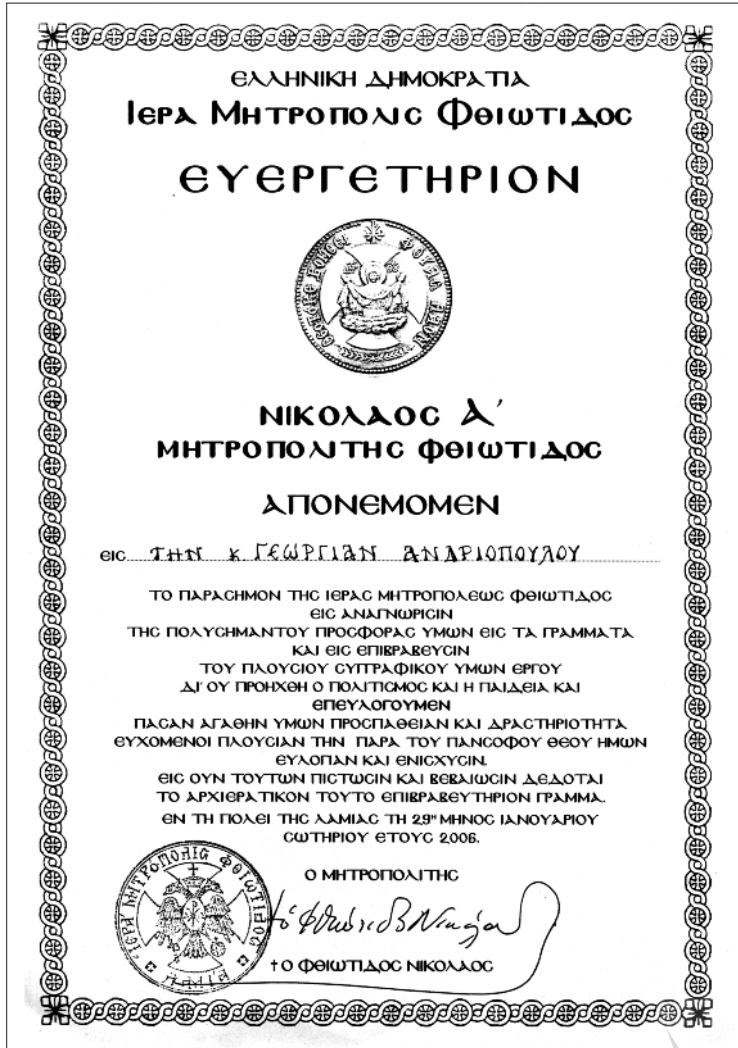
Στον ήχο ήταν ο Σπύρος Νικόπουλος

Παρουσίασαμε την Ποιητική Συλλογή της Γεωργίας Ανδριοπούλου **"Άρωμα Ζωής"**, στο ραδιοφωνικό σταθμό Star Κεντρικής Ελλάδας, στην εκπομπή "Μορφές και σελίδες της λογοτεχνίας μας".

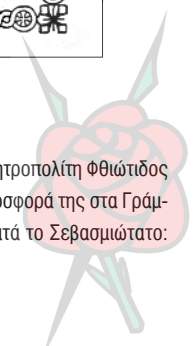
Στεφανία Νάκου - Καραμουσαντά
Φιλολόγος Α΄ Λυκείου Λαμίας

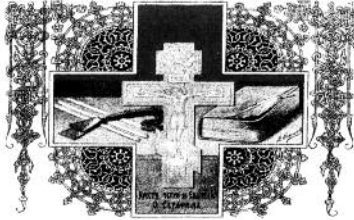

58

Απονομή ΕΥΕΡΓΕΤΗΡΙΟΥ ΤΙΤΛΟΥ και ΜΕΤΑΛΛΙΟΥ στις 29.1.2006 από το Σεβασμώτατο Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ.κ. Νικόλαο Α΄ στην ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ, Φιλόλογο, ποιήτρια για την πολυσήμαντη προσφορά της στα Γράμματα και αναγνώριση - επιβράβευση του πλούσιου συγγραφικού της έργου, με το οποίο, κατά το Σεβασμώτατο: «προήχθη ο Πολιτισμός και η Παιδεία».

ΓΑΡΧΙΜ ΓΕΝΑΔΙΟΣ ΑΡΝΑΟΥΤΕΛΗΣ
Δρ. Θ. Πτ. Φιλολογίας και Νομικής
Λέκτωρ Φιλοσοφικής σχολής
Πανεπιστημίου Βίβου και Μολδαβίας
ΕΔΡΑ ΡΩΜΑΝΙΚΗΣ και ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ Ιστορίας
ΠΡ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΣ ΈΞΑΡΧΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΔΑΞΑΝΑΡΕΪΣ
παρά τῶν Πατριάρχων Μόσχας και πάσῶν τῶν Ρωσικῶν .

Διαβίβοντας τὴν ἔφοχὴ καὶ πρῶτῃ ποίησιν εὐστοχῆ

καὶ χίλια φεγγάρια μ' ἕνας ἡλίου καὶ τῆς ἐριτάτου β' λογιώδους
συνδέλων εὐπαιδευτοῦ κτηνίας Χ. Ἀνδρῶν ἰου, ἐν πόλειος λατίας,
συμῆθησε βδοαὶ καὶ ἀειδύνη καὶ εὐδιόχῃ εὐδύνησιν τὸ εἶμαί του
ἀπὸ τὸ ἀρωμα τῆς γυμνασῆς ἀγάμης πρὸς καθεὶ ὄρατο καὶ ὑψηλὸ ἰδανιό,
καὶ δοῖται εὐθέμετα ἢ ψυχὴ του ἀπὸ τὸ ἀρετό, τὸς βδοαὶοχάσας ἔνοιοι
καὶ διασάσας, τὸς εὐδοχῆσας ἔτρεσας, τὸς μαγευτικὰ παραδόσεις, καὶ
ἔλα ἀπὸ βδοαὶοχάσας ἀρετοσχημῶν εὐταρῆσας ἕνα εὐδιόχῃ πρῶτῃσιν
ἀπὸ τῶν εὐστοχῆσας τῆς σοφῆς καὶ Ἀνδρῶν ἰου τῆς λαμίας.

59

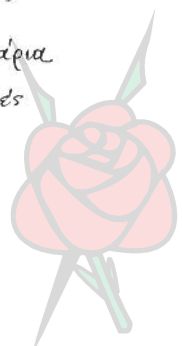
Ἰνὴ εἶνα ἀπαιτῆται εὐστοχῆ, καὶ εἶμαί. Γιατὴ ἢ ποίησι μεταρῶσας
τὸς ψυχῆς. Ἰνὴ εὐστοχῆ καὶ τῶν βδοαὶοχάσας ἀνατάσας καὶ κατανύσας. Συ-
μῆθησας καὶ πρῶτῃσιν. Ἐνδοαὶσας καὶ ἔτρεσας εὐδιόχῃ τὸν εὐστοχῆσας
καὶ τὸν ἀνδρῶν.

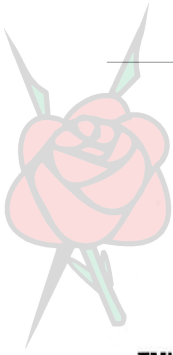
Ἰνὴ εὐστοχῆ εὐστοχῆ καὶ τῶν βδοαὶοχάσας ἀνατάσας καὶ κατανύσας. Συ-
μῆθησας καὶ πρῶτῃσιν. Ἐνδοαὶσας καὶ ἔτρεσας εὐδιόχῃ τὸν εὐστοχῆσας
καὶ τὸν ἀνδρῶν.

Ἰνὴ εὐστοχῆ εὐστοχῆ καὶ τῶν βδοαὶοχάσας ἀνατάσας καὶ κατανύσας. Συ-
μῆθησας καὶ πρῶτῃσιν. Ἐνδοαὶσας καὶ ἔτρεσας εὐδιόχῃ τὸν εὐστοχῆσας
καὶ τὸν ἀνδρῶν.

† Αρχ. Γενναδίου.

Λαμία 14 Ν. 2006.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
& ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΠΕΡΙΦ. Δ/ΝΣΗ Π. & Δ. ΕΚΠ/ΣΗΣ
ΣΤΕΡ. ΕΛΛΑΔΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ & ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ
ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗΣ Δ/ΘΜΙΑΣ ΕΚΠ/ΣΗΣ

Λαμία, 8/12 / 2005
Αριθμ. Πρωτ.: Φ.50/5157

Πληροφορίες : Φλώρου Αθηνά

ΠΡΟΣ: κα Γεωργία Ανδριοπούλου,
Φιλόλογο Γυμνασίου Μοσχοχωρίου.

Ταχ.Δ/ση : Αρκαδίου 8 35100 Λαμία

Τηλέφωνο : 22310- 66168

Fax : 22310- 66168

e-mail : protepkste@stellad.pde.sch.gr

ΘΕΜΑ : « Συγχαρητήρια - Ευχαριστήρια επιστολή »

60

Με ιδιαίτερη χαρά έλαβα την τελευταία σας ποιητική συλλογή « Χρόνος Ιχνηλάτης », η οποία αποτελεί προϊόν έμπνευσης, μνήμης και προσωπικής ευαισθησίας. Άλλωστε, όπως κάθε ποιητική δημιουργία, αποτελεί μετουσίωση ανεξίτηλων εμπειριών και αποτύπωση μύχων σκέψεων στα ίχνη που αφήνει ο πανδαμάτωρ χρόνος.

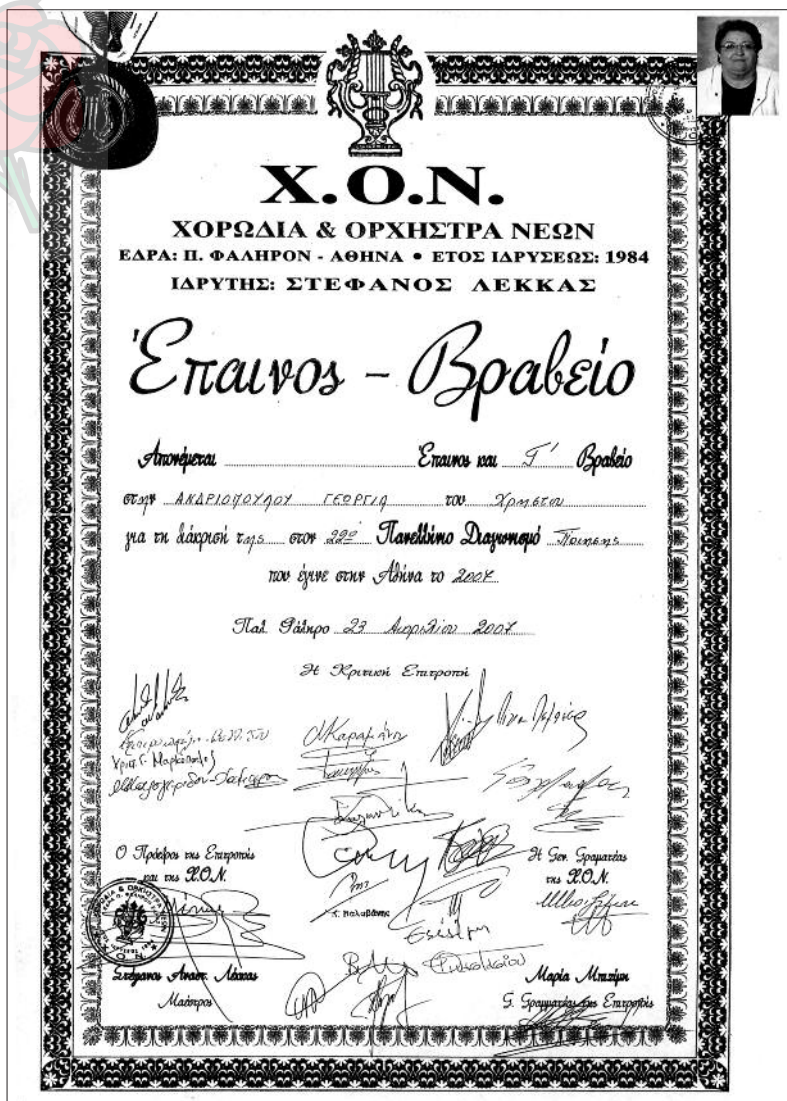
Πιστεύω ακράδαντα ότι απόπειρες σαν τη δική σας μοπολιάζουν γόνιμα και δημιουργικά τον ευαίσθητο χώρο της εκπαίδευσης. Εξάλλου, είναι σημαντικό οι μαθητές να ασκηθούν στο να γεύονται τη δύναμη του λόγου, τη γοητεία της εξωτερικεύσης του προβληματισμού και των συναισθημάτων τους, τη λύτρωση από τα δεσμά της εσωστρέφειας. Αλλά γενικότερα, προκειμένου να καταστεί η εκπαίδευση το δημιουργικό εργαστήριο της ευδοκίμησης κάθε αξιόλογης προσπάθειας, χρειάζεται η συμβολή όλων, και δη των εκπαιδευτικών, προς την κατεύθυνση της ενεργοποίησης της λανθάνουσας πολλές φορές δημιουργικότητας των μαθητών.

Θα ήθελα να σας ευχηθώ καλή συνέχεια, τόσο στην επιτέλεση των εκπαιδευτικών σας καθηκόντων, όσο και στην αναζήτηση του Ωραίου μέσω της Ποίησης.

Εσωτερική Διανομή

1. Περιφερειακή Δ/ση
Π. & Δ. Εκπ/σης Στερεάς Ελλάδας
2. Τμήμα Επιστημονικής & Παιδαγωγικής
Καθοδήγησης Δ.Ε. Στερεάς Ελλάδας

3ο Πανελλήνιο Βραβείο Ποίησης στην κ. Ανδριοπούλου Γεωργία, Φιλολόγο - ποιήτρια.

Με το 3ο Βραβείο - Έπαινο και Μετάλλιο βραβεύτηκε η Ανδριοπούλου Γεωργία, καθηγήτρια φιλόλογος του Γυμνασίου Μοσχοχωρίου από την Unesco τεχνών Λόγου και Επιστημών Ελλάδος στον 22ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό Ποίησης, στο Ευγενίδειο Ίδρυμα - Πλανητάριο, τη Δευτέρα 23 Απριλίου 2007. Διακρίθηκε ανάμεσα σε 180 συμμετάσχοντες και στον τελικό ανάμεσα σε 18 διαγωνιζομένους πήρε την 3η θέση με δύο, από τα δέκα ποιήματά της που προκρίθηκαν, τα «Χωρίς Άγκυρες» και «Ταξίδι». Τα ποιήματα απαγγέλθηκαν σε άριστη απαγγελία από την κ.κ. Λεμπέση Λίτσα, Σχολική Σύμβουλο Μουσικής του ΥΠΕΠΘ.

3ο Πανελλήνιο Βραβείο Ποίησης στην κ. ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΥ Γεωργία, Φιλολόγο - ποιήτρια

Με το 3ο βραβείο - έπαινο και μετάλλιο βραβεύτηκε η Ανδριοπούλου Γεωργία, καθηγήτρια φιλόλογος του Γυμνασίου Μοσχοχωρίου από την Unesco Τεχνών Λόγου και Επιστημών Ελλάδος στον 22ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό Ποίησης, στο Ευγενίδειο Ίδρυμα - Πλανητάριο, τη Δευτέρα 23 Απριλίου 2007.

Η βραβευθείσα έχει εκδώσει έξι (6) ποιητικές συλλογές στο "Λαμιακό Τύπο", όπως: "Λόγια πέρα από το Χρόνο", "Αγάπης Χρώματα", "Χωρίς Άγκυρες", "Χίλια Φεγγάρια κι ένας Ήλιος", "Χρόνος Ικνυλάτης" και ένα βιβλίο ψυχοπαιδαγωγικού περιεχομένου: "Η Σεξουαλική Διαπαιδαγώγηση του Παιδιού".

Οι ποιητικές της συλλογές έχουν αποσπάσει τις καλύτερες κριτικές από πνευματικούς ανθρώπους, όπως τους:

κ. Κακριδή Φάνη, καθηγήτη της Κλασικής Φιλολογίας του Παν/μίου Ιωαννίνων

κ. Γκούρλια Ταξίαρχη, Σχολ. Σύμβουλο Α/θμιας Εκπ/σης

κ. Παπαθανασίου Χαράλαμπος, Φιλολόγο, Γυμνασιάρχη

κ. Δημούλη Στέργιο, Λογοτέχνη - Κριτικό, Διακεκριμένο δικηγόρο

κ. Νάτσιο Δημήτριο, Φιλολόγο και Διευθυντή του Ιστορικού Αρχείου Φθ/δας

κ. Στεφανή Ευάγγελο, Φιλολόγο, Διευθυντή Φροντιστηρίων

κ. Ζωγραφοπούλου Παναγιώτα, Φιλολόγο

κ. Μήτσιου Χριστίνα, Φιλολόγο

και έχουν παρουσιαστεί από το τοπικό Ραδιοφωνικό σταθμό με επιμέλεια της διακεκριμένης Φιλολόγου του 1ου Λυκείου Νάκου Στεφανίας στην ώρα των "Φθιωτών Λογοτεχνών".

Η Ανδριοπούλου Γεωργία στον ποιητικό διαγωνισμό της Unesco διακρίθηκε ανάμεσα σε 180 συμμετάσχοντες και σε 18 διαγωνιζομένους και πήρε την 3η θέση με δύο ποιήματά της "Χωρίς Άγκυρες" και "Ταξίδι" που απαγγέθηκαν από την κ.κ. Λεμπέση Λίτσα, Σχολ. Σύμβουλο Μουσικής του ΥΠΕΠΘ σε άριστη απαγγελία.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΘΕΡΜΑ στους ανθρώπους της πόλης μας που υπηρετούν την Ποίηση σεμνά και διακρίνονται. Ακολουθούν τα ποιήματα που διαβάστηκαν:

Χωρίς άγκυρες...

Τα λόγια σου κελαϊδισμός πουλιού σ' ανοιξιάτικο καταγάλο ουρανό

Οι σκέψεις πλατανόφυλλα που μεταξιά τη χάρη να παίζουν κρυφά

με τ' αντιφέγγισμα του Ήλιου

Οι αισθήσεις φρουροί άγρυπνοι της νιότης ν' απογυμνώνουν σάρκα και νου μπροστά στον Έρωτα

Η νύχτα, ολόγυμνη θεά, άπλωσε τα πέπλα τα αραχνούφανα για

να λουστεί στο λάγνο φως του φεγγαριού

Η θάλασσα γλυκειά, πλανέφτρα μάγισσα, χαμογελάει στα νιάτα

που παίρνουν το πρώτο βάπτισμα στου Έρωτα το δέος

Το κύμα, ειρωνικό κι ατίθασο, μα κιόλας τρυφερό, προειδοποιεί

πως η γαλήνη φέρνει μοναξιά με τίμημα βαρύ, τον Πειρασμό

Το βλέμμα, σημάδι πως στη ζωή οι πίκρες και οι θρίμβοι

παραπονιούνται κι υπόσχονται μαζί για όσα σ' έμαθαν

Τα ξαφνικά ταξίδια σου, τα μακρινά, επιλογές στα αδιέξοδα που επίμονα αναζητάνε λύση

Τα όνειρά σου, τρελλαμένα χελιδόνια, που αγαπιούνται στον αέρα

περήφανα και λέφτερα για την αγάπη τους

Η ζωή σου, θαλασσίνη διαδρομή, γιομάτη ήλιο, θάλασσα κι αλμύρα

και εσύ στην πλώρη να ψάχνεις στον ορίζοντα σημάδια του Έρωτα

να ξεμυτάει σαν πλώρη καραβιού

Ο αποκαιρητισμός απλός και σύντομος, μα τα αισθήματα του χωρισμού πικρά,

γεμάτα δάκρυα

Κόβεις τις γέφυρες σαν τον καραβοκύρη που παύει να ρίχνει

άγκυρες και δέρνεται αλύπητα στο πέλαγος μ' ελπίδα περισσή να βρει λιμάνι Αγάπης

Ταξίδι

Ένα ταξίδι μακρινό στου Έρωτά σου τον κόσμο τον αλαργινό

Η νοσταλγία, αμαξηλάτης άφοβος στις ξενιτιές το δρόμο

Η πεθυμιά, νερό μιας καταϊγίδας ανελέητης που γδέρνει τα πλακόστρωτα

Η αναζήτηση, πικρή αλήθεια της φυγής που ταξιδεύει μες' το χρόνο

Η σκέψη, βασανιστικός καημός, που αναρριχιάται επίμονα σαν το αγόκλημα του κήπου

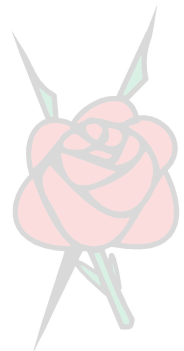
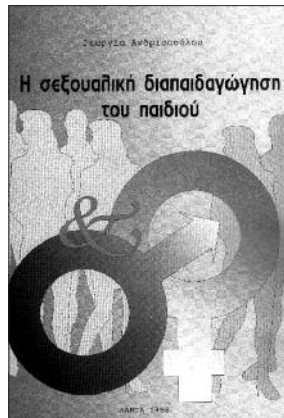
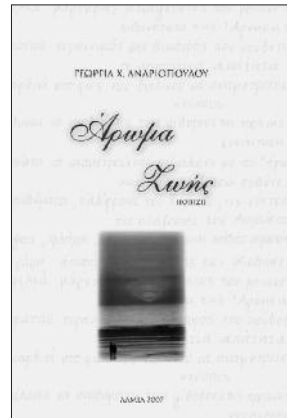
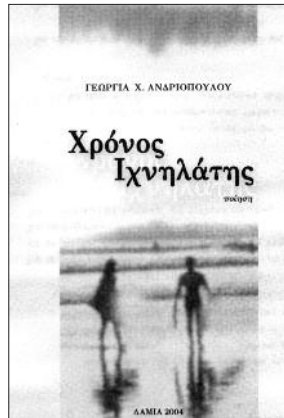
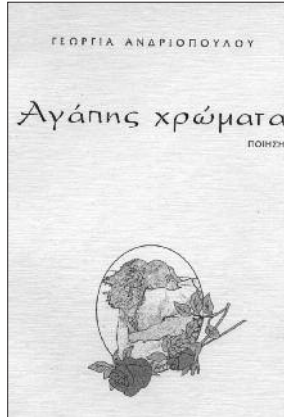
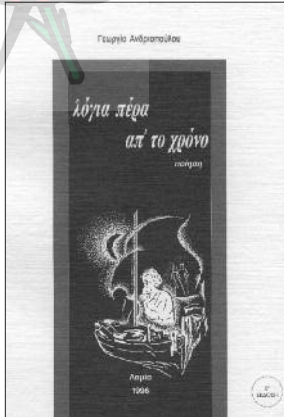
Η έλλειψη, επιάλτης μόνιμος, να καίει τα σωθικά σαν πυρκαγιά που πολεμάει την καταϊγίδα

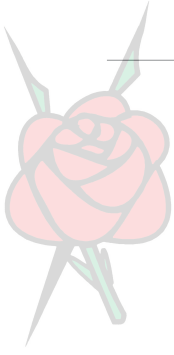
Ο δρόμος, ανηφορικός, χωρίς το ψυχανέμισμα της πιο μικρής ελπίδας

Η πίκρα, επιστροφή στον κόσμο τον αλαργινό

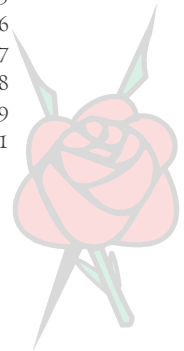
ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΙΔΙΑΣ:

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Ο ΕΡΧΟΜΟΣ ΣΟΥ	7
2. ΠΑΙΧΝΙΔΙ	8
3. ΗΛΙΟΣ.....	9
4. ΑΓΠΓΜΑ	10
5. ΦΙΛΙ.....	11
6. ΔΡΑΠΕΤΗΣ.....	12
7. ΑΓΑΠΩ.....	13
8. ΤΕΛΟΣ.....	14
9. ΤΑΞΙΔΕΥΩ	15
10. ΨΕΜΑΤΑ	19
11. ΥΠΙΟΣΧΕΣΗ	20
12. Η ΣΚΕΨΗ.....	21
13. ΑΛΗΘΕΙΑ	22
14. ΑΠΟΥΣΙΑ.....	23
15/ ΠΛΑΝΗ.....	24
16. Ο ΣΠΕΡΧΕΙΟΣ.....	25
17. ΣΥΝΗΘΕΙΑ	26
18. ΣΕ ΜΝΗΜΗ ΣΤΕΦΑΝΙΑΣ ΝΑΚΟΥ.....	27
19. ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ.....	28
20. ΕΚΕΙΝΟΣ...ΕΚΕΙΝΗ...!	31
21. ΚΟΙΜΙΣΜΕΝΗ ΠΟΛΗ.....	32
22. Η ΜΝΗΜΗ.....	33
23. ΖΗΛΕΥΩ	37
24. ΑΤΤΙΛΟ.....	38
25. ΔΙΟΔΙΑ	39
26. ΨΑΧΝΩ.....	40
27. ΑΡΝΗΘΗΚΕΣ	41
28. ΟΥΤΟΠΙΑ.....	42
29. ΑΓΑΠΗ!	43
30. ΚΡΑΥΓΗ!	44
31. ΧΤΥΠΙΟΣ.....	45
32. ΦΟΒΟΣ.....	46
33. ΤΑΞΙΔΕΜΑ.....	47
34. Η ΠΑΛΑΜΗ.....	48
35. ΨΕΥΤΗΣ.....	49
ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ	51

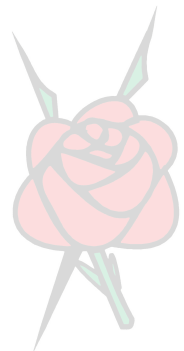
Ἡ Δικὴ μου ἀνοιξὴ

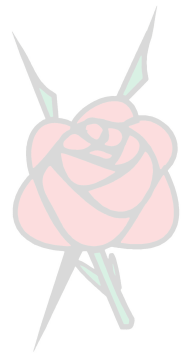
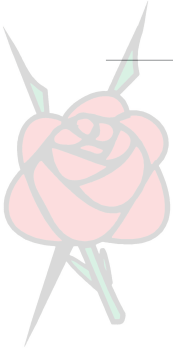
Ἡ ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ
ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΕ ΤΙΤΛΟ:

Ἡ Δικὴ μου ἀνοιξὴ

ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΤΟΝ ΑΠΡΙΛΙΟ ΤΟΥ 2009
ΣΤΟ ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟ
ΤΗΣ Α.Ε. "ΛΑΜΙΑΚΟΣ ΤΥΠΟΣ",
ΣΕ 500 ΑΝΤΙΤΥΠΑ
ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

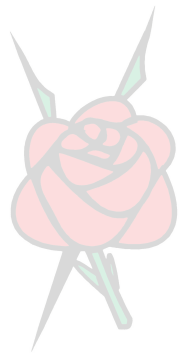
65

Η Σικιά μου άνοιξη

Ταξιδεύω

Ταξιδεύω στις αναμνήσεις, όπως οι πελαργοί με λαχελιδούνα
Παίξω με τα λόγια τις νιότης τις χαρούσις
Διαθνήμαμαι τις αισθήσεις τις πρωτόγνωρες του 'ζωάτα
Χτυπώ τα πλύντρα τις θύμιους στον υπολογιστή τις άπερα-
υτις φικίς

Ζαυόχομαι στον ωκεανό όμοια με παραβάνι στον ορίζοντα
Μιλώ τη γλώσσα της καρδιάς ανοίχοντας εις παρευθέσεις
της φωτός.

Αιούω το θόρυβο του βότσαλου στον ερημιά της παραλιάς
της ατέλειωτης.

Μαζεύομαι στο μέλωφος της νοσταλχίας μου και φεύγω!

